

Świętochłowice, 17.12.2018 r.

MÓJ OK. WCZORAJ, DZIŚ I JUTRO

„Mój OK. wczoraj, dziś i jutro” pobudza do refleksji nad tym, co ważne w mojej pracy, zmusza do zastanowienia się, w którym miejscu swoich działań jestem. Najważniejsze dla mnie jest efektywne nauczanie, dlatego w pewnym momencie swojej pracy postanowiłam zastosować elementy OK. Jeszcze przed przystąpieniem do kursów i szkoleń usłyszałam od koleżanki o wspaniałych efektach OK. Zaczęłam interesować się tym tematem. Przeczytałam kilka artykułów, na forach internetowych zapoznałam się z wypowiedziami nauczycieli stosujących OK i postanowiłam zacząć stosować podczas lekcji języka polskiego wybrane elementy.

Zaczęłam od podawania uczniom na każdej lekcji jej celów. Szybko zorientowałam się, że przy stosowaniu OK. bardzo ważna jest konsekwencja działań, w związku z tym pod każdym tematem zapisywałam na tablicy czego będziemy się uczyć. Odtąd moje lekcje stały się uporządkowane, staram się nie odbiegać od tematu, uczniowie są skupieni i zdyscyplinowani, a od czasu, kiedy podczas kursu zrozumiałam, że powinnam zrezygnować z wielu celów na rzecz jednego lub kilku, pracuję w myśl zasady mniej, ale lepiej. Moi uczniowie bardzo polubili taki styl pracy.

Stosowałam też „nacobezu”, jednak podawałam je tylko do dłuższych prac pisemnych. Jednak kiedy uświadomiłam sobie wpływ znajomości kryteriów oceniania na pracę ucznia, wtedy też stały się one nieodłącznym elementem moich lekcji. W tej chwili podczas sprawdzania wiedzy uczniów nie zjada stres, ich przygotowanie do zajęć jest ukierunkowane, dzieci wiedzą, na jakim etapie nauki się znajdują i przede wszystkim dzięki temu, że mają jasno podane czego się nauczyć, większość z nich bardzo angażuje się w pracę. Zaczęłam tworzyć bazy „nacobezu” i celów lekcji w moim komputerze, bardzo ułatwiło mi to pracę i nie była ona już tak czasochłonna.

Stosowałam też ogólny komentarz na temat pracy ucznia. Wcześniej nazywałam go IZ, teraz bym się nie ośmieliła. Nie podawałam bowiem żadnych wskazówek dotyczących dalszych działań ucznia, nie wpływałam na jego rozwój. Na dodatek często towarzyszyła mu ocena sumująca. W wyniku pogłębiania Widzy na temat OK. ograniczyłam liczbę ocen sumujących na rzecz oceny kształtującej. Moje IZ przybrało prawidłową formę, a tym samym przyniosło wspaniałe rezultaty. Zaczęłam każdego ucznia traktować indywidualnie i dostrzegać jego postępy, o czym skrupulatnie informowałam zainteresowanych. Odpowiednie wskazówki ukierunkowały pracę dzieci, co dało wymierne korzyści w postaci lepszych wyników końcowych. Te stały się wspaniałą motywacją do dalszej pracy...

Niewątpliwie nowym elementem, który zastosowałam dzięki samodoskonaleniu było pytanie kluczowe. Początkowo przysparzało mi ono trochę trudności, potem było już coraz lepiej. Dostrzegłam, że pytania kluczowe pokazują uczniom szerszą perspektywę zagadnienia i powodują większe zainteresowanie tematem. Pytania kluczowe stały się dla dzieci wyzwaniem, chętnie szukają one na nie odpowiedzi. Wzorując się na różnych zdobytych materiałach, stworzyłam „Bank pytań kluczowych”, często są one dla mnie inspiracją podczas przygotowywania kolejnych lekcji.

W zasadniczy sposób zmieniłam też sposób zadawania pytań. Wydłużyłam czas oczekiwania na odpowiedź, proszę, by uczniowie przedyskutowali problem z koleżanką/kolegą, losowo wybieram uczniów do odpowiedzi, rezygnując z podnoszenia rąk. Okazało się, że to kolejny krok do sukcesu. Ku mojej wielkiej radości uczniowie stali się pewniejsi, zwiększyła się liczba dzieci podejmujących próby udzielania odpowiedzi. Staram

się również wykorzystać odpowiedzi nieprawidłowe, by uświadomić uczniom jak unikać błędów.

Wprowadzenie oceny koleżeńskiej i samooceny spowodowało, że uczniowie uczą się wzajemnie od siebie. Robią to chętnie. Znika bowiem bariera językowa. Dzieci czują się swobodniej, ale i stają się bardziej odpowiedzialne. Ocena koleżeńska pozytywnie wpływa na rozwój ucznia i uczenie się. Samoocena uczy samokontroli. Uczniowie lepiej pamiętają błędy, są aktywni i zaangażowani od początku do końca w proces uczenia się, co pozwala im zrozumieć i zaplanować drogę do sukcesu. Inspiruje ona do refleksji na temat pracy i jej poprawy.

Zastosowanie elementów OK przyczyniło się do zwiększenia efektywności mojej pracy. Niewątpliwie dzięki udziałowi w kursach i szkoleniach na temat OK. posiadam rozległą wiedzę na temat tej metody pracy. Należy jednak pamiętać, że dały mi one wiedzę, a dopiero praktyka pozwala tę wiedzę zweryfikować. Widząc postępy uczniów, nie obawiam się porażki, wiem, że błędy mogą być twórcze. Zamierzam stosować wszystkie elementy OK w swoje pracy, gdyż przenikają się one i uzupełniają wzajemnie.

Dzięki OK znacznej zmianie uległy relacje między mną a moimi uczniami, którzy dostrzegli we mnie sojusznika i przyjaciela pomagającemu im odnieść sukces. Myślę, że wspólnie odniesiemy jeszcze niejedno zwycięstwo.

Aleksandra Moško